

עת"א 27030/06/16 - ס ט נגד מדינת ישראל, ועדת שחרורים - פמת"א

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 27030-06-16 ט (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
- זימונים ואח' לפני:
כב' השופט יעקב שפסר, אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן,
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
העותרת ס ט (אסיר)
נגד המשיבים
1. מדינת ישראל
2. ועדת שחרורים - פמת"א

נוכחים:

ב"כ העותרת עו"ד עביר בכר

ב"כ המשיבים עו"ד עידית כהן

העותרת הובאה על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

עתירה נגד החלטת נציבת שירות בתי הסוהר, מיום 31.05.2016, לפיה נדחתה בקשת העותרת לשחרור מוקדם.

העותרת, קטינה בת 13 וחצי, תושבת בית לחם ומסווגת כאסירה ביטחונית, הורשעה באפריל 2016 על פי הודאתה ובמסגרת הסדר טיעון בעבירות ניסיון לגרימת מוות בכוונה, זריקת חפצים לעבר אדם או רכוש והחזקת סכין ונגזרו עליה 4 חודשים וחצי של מאסר בפועל, שמנינם מיום מעצרה, 23.03.2016.

מועד תום ריצוי שני שליש ממאסרה (בניכוי מנהלי) חלף ביום 07.06.2016 ומועד תום ריצוי המאסר (בניכוי מנהלי) עתיד לחול ביום 23.07.2016.

ב"כ העותרת טענה כי מדובר בקטינה הסובלת מבעיות נפשיות וטרם מעצרה הייתה מטופלת פסיכיאטרית ובית המשפט אף הורה למתקן הכליאה להעניק לה טיפול הולם.

עמוד 1

בהחלטתה דחתה הנציבה את בקשת העותרת להורות על שחרורה המוקדם, זאת בשל התנגדות גורמי הביטחון לאור גל הפיגועים והאיום הנשקף מהם.

תמצית טענות העותרת היא לבטלות ההחלטה בשל אי הנמקתה, אי סבירותה, התעלמותה מנסיבותיה האישיות של העותרת והיותה גורפת ובלתי מידתית. עוד טוענת העותרת כי חומרת העבירה אינה מהווה תנאי סף לבירור שאלת זכאותה לשחרור מוקדם, על אף היותה שיקול חשוב אך לא בלעדי, משכך המשקל שיש לתת לחוות דעת גורמי הביטחון הינו נמוך משום שאינה מנבאת סיכויי מועדות עתידיים. מדובר בעותרת בת 13 וחצי שאילו נדון עניינה בבית משפט אזרחי ולא צבאי לא הייתה נאסרת מאחורי סורג ובריא כלל, קל וחומר כשברקע קיימות בעיות נפשיות. ב"כ העותרת אף טוענת לשחרור המתבקש מעיקרון טובת הילד, המעוגן הן בחקיקה הישראלית והן בדין הבין לאומי. בחלוף חודשיים ממאסרה בתנאי מאסר שאינם מותאמים לגילה, דומה כי המענה הראוי אינו החזקתה בכלא ודי בתקופה שריצתה כדי ללמדה לקח. לבסוף, טוענת ב"כ העותרת לתנאים הקשים והגבלת הקשר עם העולם החיצון בהיותה אסירה ביטחונית, בהיעדר תכנית חינוך ונוכח אופי וצורת הקשר עם בני המשפחה.

המשיבה עותרת לדחיית העתירה. תמצית נימוקיה היא כי ההיבט הנפשי הנטען אינו נתמך באסמכתא כלשהי ויש להטיל בה ספק. גם גילה הצעיר הובא בחשבון במסגרת הענישה שהושתה עליה וללא היבט זה הייתה נאסרת לשנים רבות. לבסוף, טוענת המשיבה כי החלטתה של הנציבה מידתית, לא נפל בה פגם ואין להתערב בה.

לאחר שעיינו בעתירה על נספחיה, והחלטת הנציבה ושמענו את טיעוני הצדדים, נחה דעתנו כי יש להיעתר לה. בהינתן כי המדובר בילדה בת 13 שנים וחצי בלבד, כשמצבה הנפשי מוטל אף הוא בספק, תנאי כליאתה ויתר הטיעונים שהושמעו על ידי באת כוחה, ועל אף שאין זו זכות קנויה של אסיר לשחרור מוקדם, סבורים אנו כי אין מקום להחמיר בעניינה, זאת משאין לשכוח את גילה הצעיר מאוד, ובעניין זה נראית לנו כבעלת טעם עמדת ב"כ העותרת כי לו היה מדובר בבית משפט אזרחי, להבדיל מבית הדין הצבאי, יש סבירות כי לא הייתה נאסרת כלל. נראה לנו אפוא כי ניתן בנסיבות מיוחדות וחריגות אלו להסתפק בתקופת מאסרה, למעלה מ- 3 חודשים, תוך תקווה שלמדה את הלקח ולא תסתבך שנית, ולהעדיף את שחרורה המוקדם על פני המשך שהותה בבית הסוהר, על כל המשתמע מכך.

לאור האמור, אנו מורים על שחרורה של העותרת.

ב"כ העותרת תדאג לסידורי שחרורה והבאתה של העותרת למחסום.

ניתן והודע היום כ"ב סיוון תשע"ו, 28/06/2016 במעמד הנוכחים.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

יעקב שפסר, שופט, אב"ד